

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی پدیده «انزال در زنان» و آثار آن در فقه مذاهب اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 19، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سعید نظری توکلی - گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

فاطمه کراچیان ثانی - دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی، مدرس دانشگاه، مشهد، ایران

عفت السادات مرقاتی خوبی - گروه سلامت جنسی خانواده، بصیر؛ پژوهشکده علوم اعصاب، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مشهور فقهای امامیه و دیگر مذاهب اسلامی، بدون تفاوت گذاشتن میان مردان و زنان، بیرون آمدن ترشحات تناسلی (منی) در مواجهات جنسی را که از آن با عناوینی همچون «انزال» و «امناء» یاد می شود، سبب وجوب غسل دانسته اند. روش پژوهش: در این پژوهش توصیفی - تحلیلی با استفاده از منابع فقهی مذاهب اسلامی، بررسی موضوعی ترشحات جنسی مردانه و زنانه و میزان شباهت یا تمایز آنها از یکدیگر انجام گرفت. هدف تحقیق تطبیق و تبیین سطح سازگاری دیدگاه های فقهی با یافته های علمی بود. یافته ها و نتیجه گیری: یافته ها نشان داد که نظریه وجود ترشحات انزالی برای زنان متأثر از آموزه های طب کهن است، یافته های علمی شواهد قوی برای تایید این پدیده ارائه نمی کنند. در نتیجه کاربرد واژه های «انزال» و «امناء» و نظایر آنها در متون روایی در مقایسه زنان با مردان، از گونه اشتراک لفظی است. با این حال، این عناوین، ناظر بر وضعیت ترشحات جنسی زنانه در تمامی فازهای چرخه پاسخ جنسی است، چه این ترشحات ناشی از آمیزش جنسی (دخول) یا تحریک آلت تناسلی (ملاعبه) یا رویاهای جنسی (احتلام) باشد؛ نظریه مشهور فقها در تحقق جنابت برای زنان و وجوب غسل با وجود این ترشحات، با چشم پوشی از اینکه ترشحات جنسی در وضعیت برانگیختگی درونی باشند یا به بیرون از فضای مهملی نیز سرایت کنند، موجه به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

امناء، انزال، زن، مذاهب اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631762>

